

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118206187
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2118206187.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvia Hýbelová a členov: Mgr. Fedor Benka a Mgr. Katarína Arnouldová, v spore žalobcu: A-MONT GmbH, so sídlom Grinzinger StraÙe 87, Viedeň, Rakúsko, FN: 434418, zastúpený: Mgr. Ing. Juraj Trokan, advokát, so sídlom Vajanského 10, Trnava, proti žalovanému: M. V., nar. XX.X.XXXX, bytom J. Q. XXXX/XX, M., zastúpený: JUDr. Michal Krutek, s.r.o., so sídlom Hlavná 11, Trnava, IČO: 47 254 581, o zaplatenie 3.063,75 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 2. apríla 2020, č.k. 20C/24/2018-132, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie prvým výrokom žalobu zamietol a druhým výrokom priznal žalovanému nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil použitím ust. § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1, § 488, § 489, § 494, § 580, § 631, § 633 ods. 1, § 634 ods. 1, 2, § 644, § 645 ods. 1, § 646 ods. 1, 2, § 647, § 648 ods. 1, 2, § 649, § 650 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), čl. 6 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 593/2008, čl. 7 ods. 1 písm. a), čl. 17 ods. 1 písm. c), čl. 18 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1215/2012, čl. 15 ods. 1, ods. 2, § 251, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2, § 257, § 290 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že keďže ide o občianskoprávnu vec, pričom konanie bolo začaté podaním žaloby na súd prvej inštancie dňa 23.07.2018, právomoc súdu sa spravuje nariadením Rady (ES) č.1215/2012, pričom v zmysle vyššie citovaného článku 7 ods. 1 písm. a), článku 17 ods. 1 písm. c) a článku 18 ods. 2 nariadenia súd prvej inštancie ustálil, že súdy SR majú právomoc na konanie v predmetnej veci, keď zároveň súd prvej inštancie je vzhľadom na bydlisko žalovaného miestne príslušným súdom na konanie. Rozhodným právom v prejednávanej veci je s poukazom na čl. 6 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 593/2008 právo Slovenskej republiky. Medzi stranami nebolo sporným, že dňa 09.11.2017 uzavreli Zmluvu o dielo č. P17-1138, na základe ktorej sa žalobca ako zhotoviteľ zaviazal pre žalovaného ako objednávateľa vykonať dodanie a montáž PVC okien Schüco Living vrátane dopravy na miesto určenia, ktorým bola stavba rodinného domu na J. Q. XX, M.. Žalobca žalovanému dňa 30.05.2018 vystavil faktúru č. 2018/080 so splatnosťou dňa 05.06.2018, ktorou mu vyúčtoval doplatok ceny diela vo výške 3.063,75 eura (cena celkom 10.755,- eur mínus preddavok 7.500,- eur mínus penalizácia žalobcu z omeškania 191,25 eura), ktorú faktúru žalovaný neuhradil. Predmetný právny vzťah medzi stranami sporu bolo potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže je založený spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalobca pri uzatváraní a plnení zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej

činnosti. Strany si zároveň použitie Občianskeho zákonníka aj dojednali v čl. IX ods. 9.4. zmluvy. Podľa obsahu právneho úkonu posúdil súd prvej inštancie zmluvu medzi žalobcom a žalovaným ako zmluvu o zhotovení veci na zákazku podľa § 644 OZ, keďže k zameraniu, vyhotoveniu, dodaniu a namontovaniu diela (plastových okien a dverí) došlo na základe objednávky a špecifických požiadaviek žalovaného (keď plastové okná a dvere museli byť pri ich výrobe prispôsobené rozmerom okenných otvorov na rodinnom dome žalovaného) (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 31Cob/54/2018 zo dňa 25.09.2018, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/75/2009 zo dňa 29.03.2010, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Cdo/2327/2009 zo dňa 19.04.2011). Okrem toho súd prvej inštancie poukázal na dojednania v čl. VI ods. 6.4. a čl. IX ods. 9.6. zmluvy, kde zmluva odkazuje práve na osobitné ustanovenia o zhotovení veci na zákazku, z čoho je zrejmé, že aj strany svoj zmluvný vzťah považovali za vzťah práve zo zmluvy o zhotovení veci na zákazku. Sporným medzi stranami bolo odovzdanie diela žalobcom a prevzatie diela žalovaným. Samotnú montáž okien a dverí žalovaný nerozporoval, aj keď tvrdil, že nepodpísal preberací protokol. Ak teda nebolo sporné, že objednané okná a dvere boli vyrobené a namontované, nič na tejto skutočnosti nemení absencia podpisu objednávateľa na preberacom protokole. V konaní nebolo sporným, že posledný termín osobného odovzdania a prevzatia diela bol dohodnutý na 30.05.2018, kedy sa na stavbe stretli zamestnanec žalobcu (M. Z.), žalovaný, otec žalovaného (M. V. st.) a splnomocnenec právneho zástupcu žalovaného, ktorí si prešli stavbu a jednotlivé okná a dvere, pričom žalovaný zamestnancovi žalobcu predložil návrh Protokolu o odovzdaní a prevzatí diela, v rámci ktorého bolo podrobne uvedené, ktoré okno/dvere trpia akými vadami. Z uvedeného možno uzavrieť, že k odovzdaniu diela žalobcom a k prevzatíu diela žalovaným došlo práve dňa 30.05.2018, bez ohľadu na to, že žalovaný odmietol podpísať žalobcom mu predložený protokol, ale naopak sám mu predložil návrh protokolu s uvedenými vadami, ktorý zase odmietol podpísať zamestnanec žalobcu. Žalovaný si v Protokole o odovzdaní a prevzatí diela zo dňa 30.05.2018 (č.l. 56) uplatnil reklamáciu väd dodaných okien a dverí. Uvedená reklamácia bola v deň prevzatia diela odovzdaná zamestnancovi žalobcu (M. Z.), čo vyplýva z výpovedí žalovaného a svedka M. V. st. na pojednávaní dňa 03.12.2019, pričom uvedený zamestnanec protokol odmietol podpísať. Skutočnosť prevzatia protokolu zamestnancom žalobcu vyplýva aj z Oznámenia zo dňa 30.05.2018 (č.l. 45) podpísaného konateľom žalobcu, kde na uvedený protokol žalobca reaguje. Uplatnenie reklamácie vyplýva aj z e-mailu zo dňa 08.06.2018 (č.l. 116), ktorým žalobca reaguje na reklamáciu žalovaného urobenú e-mailom zo dňa 04.06.2018, kde sú vytknuté rovnaké vady ako v Protokole o odovzdaní a prevzatí diela. Žalovaný žalobcovi vytýkal nasledovné vady diela: pri dvojdielnom okne s manžetou - pozícia 1 (v miestach spojov je poškodená farba a presvitá podkladová biela farba, deliaca lišta medzi jednotlivými sklenenými tabuľami je opakovane nadpájaná, oderok v pravom aj ľavom dolnom rohu), pri jednodielnom okne s príslušenstvom - pozícia 3 (v miestach spojov je poškodená farba a presvitá podkladová biela farba, deliaca lišta medzi jednotlivými sklenenými tabuľami je opakovane nadpájaná), pri dvojdielnych vchodových dverách s nadsvetlíkom - pozícia 7 (spodná časť je oproti hornej vysunutá o 1 cm a presahujú obvodový múr), pri jednodielnom okne - pozícia 11 (problémy s otváraním a zatváraním, deliaca lišta medzi jednotlivými sklenenými tabuľami je opakovane nadpájaná), pri trojdielnych balkónových dverách s nadsvetlíkom - pozícia 15 (nedoliehajú v spodnej aj hornej časti, deliaca lišta medzi jednotlivými sklenenými tabuľami je opakovane nadpájaná a ohnutá, odlišný typ kľučky, rozširujúca časť nedolieha dobre k pôvodnému rámu a v miestach spojov je poškodená farba), pri dvojdielnom okne s priečnikom - pozícia 16 (deliaca lišta medzi jednotlivými sklenenými tabuľami je opakovane nadpájaná), pri dvojdielnom okne s priečnikom - pozícia 17 (deliaca lišta medzi jednotlivými sklenenými tabuľami je opakovane nadpájaná a ohnutá, poškodenie farby v dolnej časti okna v dĺžke cca 3 cm), pri balkónových dverách na prvom poschodí - pozícia 22 (spoje v deliacej lište medzi jednotlivými sklenenými tabuľami, povylupovaná farba, v pravom hornom rohu neúplne ukončenie okrajovej lišty s nadpájaním, tesniaca guma v pravej dolnej časti sa oddeľuje od skla, rozdiel medzi pravým a ľavým spodným rohom je cca 14 mm), ďalšie drobné oderky a rozdielna farba hlavne v miestach spojov jednotlivých profilov. Reklamácia väd bola žalovaným uplatnená bez zbytočného odkladu, keďže žalovaný reklamoval vady diela ihneď po prevzatí diela, pričom ich zároveň reklamoval v rámci záručnej doby. Žalovaný okrem vytknutia väd v záručnej dobe súčasne uviedol, aké právo z dôvodu reklamovaných väd si uplatňuje, keď žiadal opravu vyššie uvedených väd, s upozornením, že v prípade, že k dohode o odstránení väd, resp. k odstráneniu väd nedôjde, uplatňuje si nárok na primeranú zľavu z kúpnej ceny vo výške neuhradenej časti odmeny za dielo. Existenciu väd reklamovaného diela žalovaný preukázal Odborným vyjadrením zo dňa 16.01.2020 (č.l. 118), vypracovaným C. U., IČO: 41 977 084, Križová 23, Trnava, ktoré odborné vyjadrenie je relevantným dôkazom o vadách diela, a to z nasledovných dôvodov. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že vzhľadom na predmet podnikania C. U. (o.i. montáž a demontáž okien a dverí) a jeho podnikanie v tejto oblasti od 12.10.2005, t.j. takmer

15 rokov, je menovaný odborne spôsobilou osobou kompetentnou vyjadriť sa k vadám diela, ktoré je predmetom tohto konania, a to bez ohľadu na to, odkiaľ pochádza materiál použitý na výrobu okien. C. U. vykonal dňa 12.12.2019 ohliadku rodinného domu žalovaného a zároveň vychádzal z dokumentov a listín mu odovzdaných žalovaným a vymenovaných v odbornom vyjadrení, pričom o správnosti zistených záverov uvedených v predmetnom odbornom vyjadrení súd prvej inštancie nemal pochybnosti. V predložennom odbornom vyjadrení sú podrobne popísané jednotlivé vady vrátane ich odstránenia vo vzťahu k jednotlivým pozíciám podľa Ponuky P17-1138 zo dňa 09.11.2017. Ako je zrejmé z obsahu odborného vyjadrenia, zo strany žalobcu nesporne došlo k pochybeniu pri zhotovení diela, pričom vady zistené v odbornom vyjadrení sa zhodujú s vadami v reklamácií žalovaného. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že v priebehu celého konania sa žalobca vôbec nevyjadril k jednotlivým konkrétnym vadám uvedeným vo vyjadrení žalovaného k žalobe (a neskôr v odbornom vyjadrení), keď žalobca len všeobecne uviedol, že vady nie sú predmetom konania, s čím sa však (s poukazom na inštitút započítania) nemožno stotožniť. Fotografie obsiahnuté v odbornom vyjadrení sú zhodné s fotografiami, ktoré žalovaný priložil k odporu proti platobnému rozkazu. Keďže predmetom posudzovania boli vady, ktoré malo dielo v čase jeho prevzatia žalovaným, nebolo nutné trvať na aktuálnych fotografiách. Pravosť fotografií, ktoré vyhotovil žalovaný, pritom bola potvrdená svedkom M. V. st., pričom jeho svedecká výpoveď spochybnená nebola. C. U. ako odborne spôsobilá osoba pritom dielo ohliadol, pričom mal k dispozícii aj fotografie, a teda vyhodnotil komplexne uvedené vady. Žalobca neoznačil ani nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by účinne spochybnil žalovaným predložené odborné vyjadrenie, napr. výsluch C. U. alebo odborné vyjadrenie od inej osoby. Podľa žalovaným predloženej Ponuky: P200050 zo dňa 17.01.2020 (č.l. 115) od spoločnosti ADLER Plus s.r.o., IČO: 50 199 838, Paulínska 20, Trnava, cena za odstránenie vád by bola vo výške 3.429,- eur. Uvedenú cenovú ponuku súd prvej inštancie považoval za relevantnú, keďže išlo o nacenenie len výmeny izolačných skiel, farbenia presvitajúcich častí a škrabancov, demontáže a opätovnej montáže krivo namontovaných položiek a opravy tesnenia, pričom nešlo o nacenenie žiadnej výmeny samotných profilov. Preto je bez významu, že uvedená firma je výrobcom okien zo systému Salamander. Hoci žalobca odborné vyjadrenie a cenovú ponuku namietal v podaní zo dňa 02.03.2020, urobil tak až po uplynutí mu súdom prvej inštancie poskytnutej lehoty, t.j. nie včas. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, žalovaný následne spochybnil pravdivosť tvrdenia žalobcu o tom, kto bol výrobcom profilových systémov a skiel, s poukazom na skutočnosť, že žalobca pravdivosť svojich tvrdení žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalobca tiež neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý C. U. nie je odborne spôsobilou osobou a tento nepreukázal. Žalobca pritom nepochybne mal možnosť predložiť relevantné dôkazy o uvedenom v tomto odseku, čo však neurobil. V konaní žalobca nepreukázal, že by vytknuté vady po ich reklamácií odstránil, resp. že by s odstraňovaním vád vôbec začal. Z uvedeného je možné konštatovať, že žalobca vady bez zbytočného odkladu neodstránil. Keďže žalobca nezabezpečil odstránenie vád diela bez zbytočného odkladu, považujú sa vady na účely zodpovednosti dodávateľa za vady neodstrániteľné, v dôsledku čoho žalovaný využil postup podľa § 648 OZ a uplatnil si nárok na primeranú zľavu z ceny diela. Žalovaný si u žalobcu uplatnil nárok na zľavu z ceny diela, pričom tento nárok si započítal voči nároku žalobcu na doplatenie zostávajúcej ceny diela. Konkrétne si žalovaný zľavu z ceny diela vyčíslenú vo výške 3.429,- eur započítal ako kompenzačnú námietku len do výšky žalovanej istiny 3.063,75 eura s príslušenstvom. Súd prvej inštancie vyhodnotil ako neplatnú zmluvnú podmienku uvedenú v čl. IX ods. 9.7. zmluvy, podľa ktorej sa zmluvné strany dojednali na vylúčení možnosti jednostranného započítania vzájomných pohľadávok. Pokiaľ si teda účastníci zmluvy dohodli vylúčenie možnosti jednostranného započítania vzájomných pohľadávok, ide o dojednanie v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ, a preto o neplatné dojednanie podľa § 39 OZ z dôvodu jeho rozporu so zákonom, keďže sa odchyľuje od OZ (konkrétne jeho § 580) v neprospech spotrebiteľa - žalovaného. Žalovaný si uplatnil zľavu z ceny diela vo výške 3.429,- eur. Pri určení adekvátnosti zľavy súd prvej inštancie prihliadol na odborné vyjadrenie zo dňa 16.01.2020, v ktorom odborne spôsobilá osoba odhadla náklady na odstránenie vád (v 5 bodoch zo 7) na sumu 3.600,- eur s toleranciou 10%, ako aj na cenovú ponuku zo dňa 17.01.2020, ktorá ocenila odstránenie vád na sumu 3.429,- eur. Uvedené listinné dôkazy obsahujú zistenia, ktoré umožnili posúdenie primeranosti zľavy z ceny diela. Súd prvej inštancie pri úvahe o výške zľavy z ceny diela vychádzal tiež zo zistenia, že vady sa vyskytli na polovici zo všetkých pozícií, ktoré boli predmetom zmluvy o dielo. Iba niektoré z vád boli estetického charakteru (poškodenie farby a škrabance), väčšinou však vady bránia riadnemu fungovaniu diela (nesprávne spájanie dištančných rámkov, nesprávne osadenie vchodových dverí, nedostatočné tesnenie, nedostatočné napojenie rozširujúceho profilu k samotnému rámu). Pri niektorých vadách (presvitanie farby), ak nebude možné ich odstránenie korekčnou fixkou, bude potrebné vynaložiť ďalšie náklady na ich výmenu. Zistené vady predstavujú zníženie funkčných vlastností diela a jeho estetickú hodnotu. Okrem toho súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že žalobca vyhotovil dielo

s početnými vadami, pričom nepristúpil k odstráneniu väd po 30.05.2018, z ktorého dôvodu žalovaný už takmer dva roky nemôže dielo riadne užívať ako dielo bez väd a zároveň bude musieť strpieť ďalší diskomfort z dôvodu odstraňovania väd diela. Za týchto skutkových okolností mal súd prvej inštancie za to, že výšku zľavy si žalovaný uplatnil v opodstatnenej výške, ktorá ani neprevyšuje náklady potrebné na odstránenie väd a túto nemožno považovať za primeranú. Vzhľadom na to, že žalovaný si svoj nárok na primeranú zľavu z ceny diela neuplatnil vzájomnou žalobou, ale len v rámci obrany, znamená to, že z celkovej ceny diela 10.755 eur zostane žalobcovi neuhradená suma 3.063,75 eura, t.j. cca 28%, čo súd prvej inštancie považoval za primerané. Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd prvej inštancie pokladal zľavu, ktorú si uplatnil žalovaný v sume 3.429,- eur za primeranú. V konaní bolo preukázané, že sa stretli dve pohľadávky, a to pohľadávka žalobcu na uhradenie zvyšnej časti ceny diela vo výške 3.063,75 eura a pohľadávka žalovaného na primeranú zľavu z ceny diela vo výške 3.429,- eur, pričom pohľadávka žalovaného prevyšuje pohľadávku žalobcu, avšak žalovaný si svoj nárok uplatnil len do výšky žalobou uplatnenej sumy. Keďže žalovaný platne vykonal započítanie, súd prvej inštancie žalobu vo výroku I. rozsudku v celom rozsahu, t.j. v časti istiny aj príslušenstva, zamietol. K námietke žalobcu ohľadom nenadobudnutia vlastníckeho práva žalovaného k dielu súd prvej inštancie uviedol, že s ňou nemožno súhlasiť, keďže objednávateľ nadobúda vlastnícke právo k veci jej prevzatím. Dojednanie v čl. V ods. 5.4. zmluvy, a sice, že do úplného uhradenia ceny diela výrobky zostávajú majetkom zhotoviteľa, je potrebné považovať za neplatné. Ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy, ktoré neposkytuje spotrebiteľovi aspoň také práva, ako mu poskytuje OZ, evidentne zhoršuje jeho postavenie, keď nadobudnutie vlastníckeho práva k dielu až úplným zaplatením ceny podľa dojednania zmluvy je pre žalovaného ako spotrebiteľa nevýhodnejšie ako ustanovenie § 133 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého sa vlastníctvo nadobúda prevzatím veci. Je pritom nepochybné (a vyplýva to aj z tvrdenia žalobcu v konaní), že zachovanie vlastníckeho práva zhotoviteľa - žalobcu do úplného uhradenia ceny diela má slúžiť na jeho prospech, aby tak objednávateľ - žalovaný nebol oprávnený na uplatnenie nároku z väd diela, čo je neprípustné. Okrem toho súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že po montáži okien a dverí sa tieto stali súčasťou stavby - rodinného domu vo vlastníctve žalovaného, a teda prestali byť osobitnou huteľnou vecou. Navyiac, keďže súd prvej inštancie uznal nárok žalovaného na primeranú zľavu z ceny diela a vo zvyšnej časti bola cena diela žalobcovi uhradená, bolo naplnené i ustanovenie čl. V ods. 5.4. zmluvy. Pokiaľ ide o čl. VI ods. 6.4. a čl. IX ods. 9.3. zmluvy o dielo, na základe ktorého mali byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy Predajné a dodacie podmienky zverejnené na webovom sídle žalobcu a.mont.sk, žalovaný poprel, že by mu boli odovzdané a zároveň výtlačkom z uvedenej internetovej stránky (č.l. 105) preukázal, že táto stránka nepatrí žalobcovi. Žalobca následne nielenže nepreukázal existenciu uvedených podmienok, ale ani nepreukázal, že sa uvedené podmienky v čase uzavretia zmluvy skutočne na stránke nachádzali, a preto sa súčasťou zmluvy stať nemohli. V konaní teda bolo preukázané, že žalobca pre žalovaného na základe zákazky vykonal dielo, ktoré však bolo dodané s vadami preukázanými odborným vyjadrením, pričom vady sa na diele vyskytovali v čase prevzatia diela. Uvedené vady žalovaný u žalobcu riadne reklamoval, žalobca reklamáciu evidoval, avšak tieto vady žalobca bez zbytočného odkladu ani neskôr neodstránil. Žalovaný si potom dôvodne uplatnil u žalobcu nárok na zľavu z ceny diela, ktorá výška prevyšuje pohľadávku žalobcu na zaplatenie nedoplatku z ceny diela uplatneného v tomto konaní. Žalovaný svoj nárok na zľavu z ceny diela platne započítal voči pohľadávke žalobcu, ktorá týmto zanikla. Vzhľadom na vyššie uvedené považoval súd prvej inštancie žalobu v časti istiny za nedôvodnú, a preto ju vo výroku I. rozsudku zamietol. Keďže žalovaný nebol povinný zaplatiť žalobcovi istinu, nemohol sa s jej plnením ani dostať do omeškania, preto súd prvej inštancie zamietol žalobu aj v časti úroku z omeškania. Súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie miestnou ohliadkou, keďže mal skutkový stav za dostatočne preukázaný z vykonaného dokazovania a išlo by o nevhodné predlžovanie konania. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalovaného voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100%, o čom súd prvej inštancie rozhodol vo výroku II. rozsudku. V konaní pritom nebol tvrdený a súd prvej inštancie sám nezistil dôvod na postup podľa § 257 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v plnom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP. Uviedol, že v konaní bolo nesporným, že žalobca žalovanému na základe zmluvy o dielo dodal okná, za ktoré žalovaný žalobcovi nezaplatil dohodnutú cenu 10.755,- €, ale len jej časť. Žalovaný nezaplatil časť ceny, a to 3.063,75 €. Celá obrana žalovaného je účelová, keď najprv namietal aktívnu legitimáciu žalobcu (táto skutočnosť v čase objednania diela a reklamácie pre žalovaného bola irelevantná), neskôr, napriek reálnemu užívaniu

diela tvrdí, že dielo neprevzal. Žalovaný v reklamácií vytykal vady opísané v bode 44 rozsudku. K bodu 46 rozsudku: Súd nesprávne vyhodnotil spôsob uplatnenia práv žalovaného pri reklamácií. Žalovaný sa domáhal opravy a zároveň si nárokoval primeranú zľavu z ceny diela. Žalovaný teda neuviedol, ktoré právo si jednoznačne uplatňuje. Tu je na mieste uviesť správny postup zo strany žalovaného, ktorý by spočíval v uplatnení si napr. nároku na odstránenie väd a až následne, v prípade nevybavenia reklamácie, príp. výskytu ďalších väd, mohol žalovaný dielo opätovne reklamovať, s tým, že namiesto opravy by sa domáhal primeranej zľavy z ceny diela. K odbornému vyjadreniu C. U. žalobca uviedol, že odborný posudok si v zmysle ust. § 206 CSP môže vyžiadať len súd na návrh. Takýto postup sa v zákone vyžaduje práve z dôvodu, aby súd mohol vopred vybrať a určiť osobu, spôsobilú na podanie odborného posudku. Samotná skutočnosť, že osoba má zapísaný ako predmet podnikania nejakú činnosť, neznamená, že je odborníkom v danej oblasti, dokonca ani že danú činnosť skutočne vykonáva. Fotografie, použité v odbornom posudku žalobca namietal ešte vo vyjadrení k odporu žalovaného (ku ktorému boli tiež priložené). Ak aj súd vyhodnotil fotografie ako relevantné je na mieste otázka, aká je kvalita odborného posudku, ak vychádza z fotografií, ktoré nezhotovila odborná osoba - C. U., ale pochádzajú z iného zdroja. Vynára sa ďalšia otázka, či vôbec C. U. osobne reklamované vady obhliadal, alebo len vypracoval účelový posudok na niekoho objednávku. Aj bez predloženia proti dôkazu žalobcom, ako to uvádza súd v bode 49 rozsudku, je hodnotenie dôkazov základnou povinnosťou súdu a súd nesmie akceptovať bez ďalšieho uváženia každý predložený dôkaz. Dôkazy a tvrdenia strán sporu súd musí hodnotiť podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva CSP (§ 206 a čl. 15 ods. 1 CSP). Samotné nacenenie zľavy predložené žalovaným (od spoločnosti ADLER Plus s.r.o.) sa týka najmä nacenenia výmeny izolačných skiel, pričom sklá neboli vôbec predmetom vytykaných väd (bod 44 rozsudku). Nie je zrejmé ako súd hodnotil skutkový stav, keď akceptoval primeranú zľavu vypočítanú z ohodnotenia skiel, ktoré vôbec neboli súčasťou vytykaných väd. Ide tu o zrejmy nesúlady v skutkových okolnostiach, pričom súd tento nesúlady bez problémov (a zdôvodnenia) akceptoval. Vyhodnotením námietky žalobcu (bod 51 rozsudku), podanej ako oneskorenej súd poprel zmysel nariadeného pojednávania. V danom vyjadrení žalobca neuvádzal žiadne skutočnosti, ktoré by vyžadovali nariadenie ďalšieho pojednávania (pojednávanie bolo tak či tak už nariadené), ani vykonanie ďalších úkonov súdu. Išlo len o zhrnutie ďalších postojov žalobcu, ktoré mohol rovnako predniesť aj na nariadenom pojednávaní, prípadne v záverečnej reči. V opačnom prípade by bol popretý zmysel a význam súdneho pojednávania. Navyše, súd žalobcu vo výzve zo dňa 20.01.2020 síce všeobecne poučil o následkoch sudcovskej koncentrácie konania, avšak súd neuviedol, že sudcovskú koncentráciu konania aj uplatňuje. Súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalovaný vykonal započítanie voči žalobcovi. Tu je opäť nesúlady v skutkových zisteniach a ich následnom posúdení, keď na jednej strane súd vychádza z určenia „hodnoty väd“, resp. primeranej zľavy, na základe posudku firmy ADLER Plus s.r.o. zo 17.01.2020, avšak k započítaniu malo pravdepodobne dôjsť už skôr; súd však v odôvodnení neuvádza, kedy k započítaniu naozaj došlo, takže rozsudok je v tejto časti nepreskúmateľný. Navyše jednostranné započítanie pohľadávok zmluvnej strany vylúčili v zmluve o dielo. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, alebo zmenil tak, že žalobe vyhovie a zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.063,75 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.063,75 eura od 06.06.2018 do zaplatenia.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podal žalovaný. Uviedol, že poukazuje na ním predloženú emailovú komunikáciu medzi žalobcom a žalovaným, a to konkrétne na email zaslaný žalovaným žalobcovi zo dňa 04.06.2018, v ktorom žalovaný vyslovene vytkol vady zistené dňa 30.05.2018 (pod písmenami a) až j)). Z uvedeného je jednoznačne zrejmé, že žalovaný si ako prvé právo uplatňoval nárok na odstránenie vytknutých väd, pričom dopredu upozornil žalobcu, že ak medzi nimi v určenej lehote nepríde vo veci odstránenia väd k dohode, bude neuhradená časť odmeny použitá podľa uváženia žalovaného buď na odstránenie predmetných väd inou spoločnosťou, alebo ju bude považovať za primeranú zľavu z kúpnej ceny. Na doplnenie uviedol, že podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vybavenie reklamácie nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Napriek tomu, že žalovaný si uplatnil svoj nárok na odstránenie väd už pri osobnom stretnutí dňa 30.05.2018, ako aj následne emailom zo dňa 04.06.2018, pričom zo strany žalobcu do dnešného dňa nedošlo nielen k odstráneniu vytknutých väd, resp. k začatiu ich odstraňovania, ale žalovaný od žalobcu neobdržal ani len žiadne vyrozumienie o výsledku reklamačného konania, t. j. žalobca je už takmer 2 roky v predmetnej veci nečinný. Napriek tomu, že podľa § 206 CSP, ak je potrebné posudzovať skutočnosti, na ktoré treba odborné znalosti, súd na návrh vyžiada odborné vyjadrenie od odborne spôsobilej osoby, je možné, aby odborné vyjadrenie zadovážila aj strana konania, pričom uvedený záver bol publikovaný aj v odbornej literatúre: Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, strana 762. Uvedený právny

názor taktiež vyplýva aj z toho, že ak podľa § 209 CSP môže strana konania sama predložiť súdu znalecký posudok, ktorý sa vypracováva v prípadoch ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, a pre zložitost' posudzovaných otázok nepostačuje postup podľa § 206 CSP, tak nie je správne tvrdenie, že by tá istá strana nemohla súdu predložiť odborné vyjadrenie, na ktoré treba „len“ odborné znalosti od odborne spôsobilej osoby. Za použitia právneho argumentu „a maiori ad minus“ (od väčšieho k menšiemu) treba preto dospieť k záveru, že tak, ako má strana právo predložiť súkromný znalecký posudok, má právo aj na predloženie odborného vyjadrenia. Dodal, že v prípade ním predloženého odborného vyjadrenia nešlo o svojvôľu žalovaného, ale predmetné odborné vyjadrenie dal žalovaný vypracovať aj na základe uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 03.12.2019 (na pojednávaní). K samotnej námietke žalobcu ohľadne skutočnosti, že C. U. by nemal byť odborne spôsobilou osobou, uviedol, že ako uviedol aj samotný C. U. vo svojom odbornom vyjadrení, od roku 2005, kedy získal živnostenské oprávnenie na montáž a demontáž okien a dverí tieto činnosti nepretržite a aktívne vykonáva. V rámci montáže a demontáže okien a dverí realizuje ich prvotné osadenie, demontovanie, výmenu, odstraňovanie vád a všetky práce súvisiace s uvedenými činnosťami a od roku 2005 realizoval stovky projektov montáží a demontáží okien, ich výmen a opráv. Uvedené tvrdenie pritom žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie žiadnym spôsobom nespochybnil, a to ani na pojednávaní dňa 03.03.2020. Zo samotného obsahu odborného vyjadrenia je pritom zrejmé, že C. U. má nielen živnostenské oprávnenie na montáž a demontáž okien a dverí, ale tieto činnosti aj aktívne vykonáva, vyzná sa vo svojom odbore a „vie o čom hovorí / píše“, t.j. má potrebné odborné znalosti a je v predmetnej oblasti odborne spôsobilou osobou. Fotografia je obraz vytvorený pôsobením svetla na svetlocitlivý materiál alebo polovodičový snímač a následne prenesený na papier či iné médium. Je síce pravdou, že žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného spochybnil žalovaným predložené fotografie vád, ale ich pravosť bola následne overená samotným žalovaným, ako aj svedkom M. V. st. Samotný súd prvej inštancie sa vyjadril na záver pojednávania dňa 03.12.2019 v tom zmysle, že pravosť predložených fotografií má za preukázanú, čo následne žalobca vôbec nerozporoval a nepredložil na podporu svojich tvrdení ani žiadne dôkazy. Bol toho názoru, že C. U. správne vychádzal z fotografií obsiahnutých v súdnom spise a za účelom ich overenia vykonal aj obhliadku dňa 12.12.2019, keďže tieto fotografie boli dostatočne konkrétne a individuálne na to, aby bolo možné vyhodnotiť vady, ktoré na nich boli zachytené. Na doplnenie k tomuto bodu vyjadrenia uviedol, že zo strany žalovaného, ako aj súdu prvej inštancie bola možnosť posúdenia vád odborným vyjadrením zvolená z toho dôvodu, že uvedený spôsob je menej finančne zaťažujúci a zároveň aj rýchlejší na vypracovanie (vypracovanie odborného vyjadrenia trvá kratšie a odborne spôsobile osoby sú menej vyťažené než znalci, kde sa čaká nezriedka aj viac ako 6 mesiacov), keďže znalcov v danej oblasti je nepochybne menej, ako odborne spôsobilých osôb (každý znalec môže vypracovať odborné vyjadrenie, ale žiadna odborne spôsobilá osoba nemôže vypracovať znalecký posudok). Vzhľadom na ním predložené recenzie (prílohy k odporu), ako aj sídlo žalobcu v zahraničí by v prípade vypracovania znaleckého posudku tieto rovnako ako v prípade odborného vyjadrenia znášal žalovaný, čím by došlo len k navýšeniu už existujúcej pohľadávky žalovaného voči žalobcovi, keďže cena, za odstránenie vytknutých vád už teraz prevyšuje výšku žalobcom požadovaného doplatku odmeny. Samotná cenová ponuka od spoločnosti ADLER Plus s.r.o. sa skutočne týkala najmä nacenenia výmeny izolačných skiel. Na samotnom skle sa síce nenachádzali žiadne vady, ale tieto na základe odborného vyjadrenia spočívali o.i. v nesprávnom spájaní dištančných rámkov, pričom ako uviedol C. U.: „Jediným spôsobom, ako je možné odstránenie vád podľa tohto odseku je výmena celých sklenených tabúľ za nové.“ Keď hovoríme o izolačnom skle, spravidla máme na mysli izolačné dvojsklo, ale čoraz častejšie sa používa aj trojsklo. To znamená, že izolačné sklo je zložené z dvoch alebo troch sklenených tabúľ. Dištančný rámik, nazývaný tiež vymedzovací rámik, pevne oddeľuje 2 sklené tabule po celom obvode v rovnakej vzdialenosti od seba. Umožňuje tak vytvoriť (vymedziť) medziskelný priestor, preto sa nazýva aj vymedzovací rámik. V prípade trojskla sú použité dva dištančné rámiky a 3 sklené tabule, ktoré spolu vytvárajú dva medzisklené priestory. Samotný dištančný rámik pritom nie je možné vymeniť, ale vymieňa sa celé izolačné sklo, teda, samotné sklo vrátane dištančného rámika, ktorý je s týmto pevne spojený. Z uvedeného dôvodu preto považoval ním predloženú cenovú ponuku za správnu a aplikovateľnú na primeranú zľavu z dohodnutej odmeny. Poukázal na samotné znenie rozsudku súdu prvej inštancie v bode 58. Vo vzťahu k tomu, kedy došlo k započítaniu vzájomných pohľadávok, opätovne poukázal na email zaslaný žalovaným žalobcovi dňa 04.06.2018. Z uvedeného je zrejmé, že k započítaniu došlo najneskôr dňa 09.06.2018, teda ešte pred uplatnením pohľadávky žalobcu v súdnom konaní. V uvedenej súvislosti poukázal na to, že žalobca bol poučený o sudcovskej koncentrácii konania a napriek uvedenému sa včas k doručeným podaniam nevyjadril, resp. nevyjadril sa s minimálnym omeškaním, ale svoje vyjadrenie zaslal súdu prvej inštancie deň pred pojednávaním. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana

nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Dôvody, pre ktoré súd nemusí prihliadať na oneskorené podania sú pritom uvedené len demonštratívne. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej, teda nie je povinný uviesť, že ju uplatňuje už v samotnom poučení. Podľa názoru žalobcu jeho oneskorené podanie predstavovalo len zhrnutie ďalších postojov žalobcu, ktoré mohol rovnako predniesť aj na nariadenom pojednávaní, prípadne v záverečnej reči, pričom ale žalobca bol na pojednávaní dňa 03.03.2020 pasívny a na predmetnom pojednávaní žiadne vyjadrenie a ani záverečnú reč nepredniesol. Navrhol, aby Krajský súd v Trnave ako súd druhej inštancie odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietol a zároveň aby bol žalovanému priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 11Co/49/2020 bolo zaplatenie 3.063,75 eura s príslušenstvom.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

8. K odvolacej námietke žalobcu, že súd nesprávne vyhodnotil spôsob uplatnenia práv žalovaného pri reklamácií, je nevyhnutné uviesť, že v konaní žalobca nepreukázal, že by vytknuté vady po ich reklamácií odstránil. Keďže žalobca nezabezpečil odstránenie väd diela bez zbytočného odkladu, považujú sa vady na účely zodpovednosti dodávateľa za vady neodstrániteľné, v dôsledku čoho žalovaný využil postup podľa § 648 OZ a uplatnil si nárok na primeranú zľavu z ceny diela.

9. K odvolaciemu argumentu žalobcu, že odborný posudok si v zmysle ust. § 206 CSP môže vyžiadať len súd, je na mieste uviesť, že odborné vyjadrenie môže zabezpečiť aj strana konania. Dôvodom je tá skutočnosť, že ust. § 209 CSP zakotvuje, že strana konania môže predložiť súdu aj tzv. súkromný znalecký posudok. Keďže v prípade znaleckého posudku sa vyžadujú vedecké poznatky, pričom v prípade odborného vyjadrenia postačujú odborné znalosti, je dedukovateľné argumentom a maiori ad minus, teda argumentom od väčšieho k menšiemu, že strana konania má právo predložiť aj odborné vyjadrenie.

10. K odvolacej námietke žalobcu, že fotografie nezhotovila odborná osoba, je potrebné sa vyjadriť, že fotografie obsiahnuté v odbornom vyjadrení sú zhodné s fotografiami, ktoré žalovaný priložil k odporu proti platobnému rozkazu. Nebolo nutné trvať na aktuálnych fotografiách, nakoľko predmetnom posudzovania boli vady, ktoré malo dielo v čase jeho prevzatia žalovaným. Pravosť fotografií, ktoré vyhotovil žalovaný, pritom bola potvrdená svedkom M. V. st., pričom jeho svedecká výpoveď spochybnená nebola. Odborne spôsobilá osoba C. U. obhliadol dielo, pričom mal k dispozícii aj fotografie, a teda vyhodnotil komplexne uvedené vady.

11. K odvolaciemu argumentu žalobcu, že nie je zrejmé, ako súd hodnotil skutkový stav, keď akceptoval primeranú zľavu vypočítanú z ohodnotenia skiel, ktoré vôbec neboli súčasťou vytýkaných väd, je nevyhnutné uviesť, že hoci žalobca odborné vyjadrenie a cenovú ponuku namietal v podaní zo dňa 2.3.2020, urobil tak až po uplynutí mu súdom poskytnutej lehoty, teda nie včas. Žalovaným predloženú ponuku P200050 zo dňa 17.1.2020 (č.l. 115) od spoločnosti ADLER Plus s.r.o. považoval odvolací súd za relevantnú, keďže išlo o nacenenie len výmeny izolačných skiel, farbenia presvitajúcich častí a škrabancov, demontáže a opätovnej montáže krivo namontovaných položiek a opravy tesnenia, pričom nešlo o nacenenie žiadnej výmeny samotných profilov.

12. K odvolacej námietke žalobcu, že vyhodnotením námietky žalobcu v bode 51 rozsudku podanej ako oneskorenej súd poprel zmysel nariadeného pojednávania, je na mieste sa vyjadriť, že podanie žalovaného zo dňa 17.01.2020 bolo spolu s prílohami (t.j. vrátane odborného vyjadrenia a cenovej ponuky) doručené žalobcovi ešte dňa 30.01.2020, pričom mu bola poskytnutá sudcovská lehota na vyjadrenie sa k nemu 15 dní a žalobca bol zároveň poučený o následkoch sudcovskej koncentrácie konania. Žalobca sa v súdom určenej lehote k odbornému vyjadreniu, cenovej ponuke, ani k podaniu žalovaného celkom, bez vážneho dôvodu nevyjadril. Tu je potrebné zdôrazniť, že žalobca mal dostatok času na spochybnenie uvedených dôkazov v lehote poskytnutej na vyjadrenie sa k podaniu žalovaného.

13. K odvolaciemu argumentu žalobcu, že súd žalobcu vo výzve zo dňa 20.1.2020 síce všeobecne poučil o následkoch sudcovskej koncentrácie konania, avšak súd neuviedol, že sudcovskú koncentráciu konania aj uplatňuje, je nevyhnutné uviesť, že v ust. § 153 ods. 3 CSP je zakotvené, že ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej. Súd prvej inštancie rešpektoval uvedené ustanovenie, keď súd prvej inštancie v ods. 51 odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že neprihliadol na uvedenú námietku, a vysvetlil, na základe akých dôvodov dospel k takému záveru.

14. K odvolacej námietke žalobcu, že súd v odôvodnení neuvádza, kedy k započítaniu naozaj došlo, je potrebné sa vyjadriť, že súd prvej inštancie vysvetlil v ods. 58 odôvodnenia napadnutého rozsudku, že pri posudzovaní započítania treba postupovať podľa príslušných ustanovení upravujúcich občiansko-právne vzťahy (§ 580 a nasl. OZ), na základe čoho je potrebné usudzovať, že k započítaniu došlo okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

15. Z dôvodu, že odvolacie dôvody odvolateľa neboli opodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

16. Vzhľadom na to, že žalovaný bol úspešný v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 a § 262 v spojení s § 255 ods. 1 CSP mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

17. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).